

за тази пролѣтъ, защото щѣли да дойдатъ да ги взематъ. Съобщавалъ му още, че се намиралъ по него време въ Букурещъ и следъ Възкресение щѣлъ да слѣзе въ селото Петрушанъ, въ мушията на Балкански и оттамъ щѣли да дойдатъ да взематъ суватитѣ, затова да се загрижи да събере по-добра стока, която имала хубава цена, та търговецътъ, като я продаде да може да спечели¹⁾).

Въ горното секретно писмо Караджата напомнялъ по своя другаръ Инджето, да подготви своитѣ хора, защото наближавалъ деня, когато той ще навлѣзе съ чета въ България.

На 28 май 1868 г. Инджето получилъ второ писмо отъ Караджата, изпратено по малкия Райча. Въ него се давали наставления да приготви сувата до четвърти юлий²⁾ и на четвърти вечерята да потегли къмъ село Горна-Липница.

Така настроението расте. Даватъ се последни разпореждания да бждатъ всички готови, когато ще се мине Дунава и ще се стжпи на бащината земя. Духътъ на борцитѣ още повече нараства, когато Караджата раз-

¹⁾ Изъ запискитѣ на Ю р д. Ю р д а н о в ъ — Инджето. Арх. отд. на Народната библиотека — София. Папка 6. II. В, № 607.

²⁾ Инджето пише юний. Вѣроятно това е грѣшка, защото споменитѣ му сж преразказани отъ М. Московъ а не писани отъ негова рѣка.